

[Statsministeren]

Mellemøsten, Kampuchea og ikke mindst Afghanistan.

Vi må desværre erkende, at det nybrud i Øst-Vest-forholdet, som vi lægger så meget vægt på, stadig har usikre udsigter. Reagans og Gorbatsjovs møde i Genève i fjor var løfterigt, men i dag må vi erkende, at denne proces har brug for at genvinde sit momentum. Vi skal bruge de midler, vi har, til at bidrage til en vestlig holdning, der kan føre til afspænding og ikke mindst formindskelse af atomtruslen.

Jeg føler trang til at understrege, at Danmark baserer sin sikkerhedspolitik på, at vi er medlem af den vestlige forsvarsalliance. De demokratiske lande i NATO-alliancen har opbygget et forsvar for deres fred og frihed, som bygges på princippet: »én for alle og alle for én«. Det har givet fred og sikkerhed i Vesteuropa gennem snart 40 år.

I den alliance er der naturligvis plads til variable synspunkter og forslag, hvor man i fællesskab drøfter fælles problemer. Vi behøver ikke nødvendigvis at være enige om samtlige detaljer til enhver tid. Men på den anden side vil jeg fremhæve, at den afskrækelse mod angreb eller trusler, alle i alliancen lever i ly af, nødvendigvis forudsætter, at alle medlemslande viser en grundlæggende solidaritet og sammenhold om den overordnede forsvarsstrategi. Hvis dette gik i stykker, ville alliancen miste sin troværdighed.

Forsvaret af Danmark ville ikke være en løselig opgave uden de forstærkningsaftaler, vi har indgået med vore allierede. Jeg tænker først og fremmest på aftalerne med England og USA og på det faste samarbejde, vi har med vore nærmeste naboer i NATOs nordregion.

Regeringen er varm tilhænger af afspænding og internationale aftaler om rustningsbegrænsninger, ikke mindst når talen er om atomvåben. Men i vor naturlige iver efter at nå frem til resultater på disse vigtige områder skal vi passe på, at vi ikke gennem demonstrative særstandpunkter svækker NATO-alliancen på en sådan måde, at modpartens interesse i at nå til en forståelse med NATO svækkes.

I denne vigtige sag er der i virkeligheden ingen ægte modsætning mellem idealisme og realisme. Modsætningen findes snarere mellem trangen til at slå demonstrative slag i luften eller til at arbejde sejt og tålmodigt for

ægte og pålidelige afspændings- og nedrustningsresultater,

Firkløverpartierne har nu holdt sammen om en regeringsdannelse i snart fire år. Det er unægtelig en nydannelse i vor politiske udvikling, og jeg tror, den vil sætte sig væsentlige spor. Den tid er nok forbi, hvor socialdemokratiet praktisk taget havde monopol på at danne regering i vort land.

Vi er en mindretalsregering, og derfor må vi evne at samarbejde så godt med andre, at der kan nås de nødvendige resultater. Det kræver smidighed, det kræver hensyntagen, og det kræver forståelse for, at regeringen ikke hver eneste gang i alle detaljer får sin vilje ubeskåret. Jeg må måske have lov til forsigtigvis at antyde, at således har det heller ikke været.

Jeg har ikke mulighed for med sikkerhed at sige nu, hvornår næste folketingsvalg kommer. Jeg venter at få en vis indflydelse herpå, når øjeblikket er inde, men der skal ikke herske tvivl om, at regeringen er indstillet på så vidt muligt at udnytte hele den 4-årige folketingsperiode. Vi mener, det i sig selv er en kvalitet for dansk folkestyre, at vi efter årtier med valg mindst hvert andet år omsider skaber i alt fald den soliditet og sammenhæng uden afbrydelser i det politiske arbejde, at det folketing, vælgerne har valgt, også prøver med den givne mandatfordeling at løse opgaverne gennem en normal 4-årig periode.

Forhandling

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige statsministeren tak for svaret på forespørgslen. Som vanligt var det jo en velformuleret tale – jeg synes undertiden også med overraskende formuleringer. Det er første gang, jeg har hørt udenrigsministeren karakteriseret som sej og tålmodig. Der var mange lånte fjer, når resultaterne skulle præsenteres, måske ikke megen blufærdighed. Det blev nævnt, at man havde fået afskaffet samordningsfradraget for ægtefæller. Ja, efter mange års socialdemokratisk indsats, hvor vi den ene gang efter den anden blev stemt ned af regeringen, lykkedes det omsider at få talt finansministeren til fornuft. (*Afbrydelse*). Nej, det er ikke ganske forkert, uanset at justitsministeren normalt har en god hukommelse. Det er blevet stemt